

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1371/2017
23.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Чедо Никачевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 32/17 од 28.06.2017. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 239/17 од 03.10.2017. године, у седници већа одржаној 23.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 32/17 од 28.06.2017. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 239/17 од 03.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К 32/17 од 28.06.2017. године, окр. АА, оглашен је кривим због два кривична дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело су му утврђене казне затвора у трајању од по четири месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци.

Истом пресудом, на основу члана 422. тачка 3. ЗКП према окривљеном је одбијена оптужба за кривично дело шумска крађа из члана 275. став 1. у вези члана 35. КЗ.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Ваљеву је пресудом Кж1 239/17 од 03.10.2017. године, делимично уважио жалбу браниоца и преиначио првостепену пресуду тако што је окривљеног огласио кривим за два кривична дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ и за свако од наведених дела му утврдио казну затвора у трајању од по четири месеца, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци која ће се извршити тако што окривљени за време трајања изречене казне не сме напуштати просторије у којима станује, без примене електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени за време издржавања казне на начин прописан у претходном ставу, једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова

самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење казне затвора, док је првостепена пресуда у односу на трошкове кривичног поступка и одлуку о имовинскоправном захтеву остала непромењена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адв. Чеда Никачевић, због повреде закона на штету окривљеног – члан 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости уважи, обе пресуде укине или преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Чеде Никачевића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Иако бранилац окривљеног захтев подноси због повреде закона – члан 485. став 1. ЗКП, у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је изрека пресуде неразумљива, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП. Осим тога бранилац у захтеву наводи да суд није извео ни један доказ да је окривљени учинио кривична дела која су му стављена на терет односно да је он оборио стабла у броју и количини наведеним у пресудама, да је само претпоставка да је окривљени посекао целу количину дрва, да није наведено која је количина код њега наводно пронађена, да нема ни једног доказа да је окривљени оборио стабла у шуми оштећених, да је првостепени суд одбио да саслуша сведока полицајца и сведока очевидца, да је онемогућио одбрани да саслуша оштећеног ... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Како се, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости не може поднети због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.